

[Forsvarsministeren.]

har været helt billigt hverken i Anlæg i sin Tid eller i Drift. Statens Udgifter andrager der 257 814 Kr., men for solgte Præparater og foretagne Undersøgelser faar man en Indtægt af ca. 200 000 Kr., altsaa henimod det Beløb, som Statens Udgift andrager. Jeg kan nævne en anden Institution, Statsfrøkontrollen, hvor Udgiften er 216 436 Kr., men hvor man har en Indtægt for udførte Analyser paa 170 000 Kr., saaledes at den direkte Udgift for Staten ogsaa her bliver et relativt lille Beløb. Jeg synes derfor kun, det er rimeligt, at man ogsaa søger at skaffe sig en Indtægt til delvis Dækning af Statens Udgifter til Opmaaling. Disse Udgifter er jo voksende, og Opgaverne for Opmaalingen bliver stadig større og større. Jeg tror, jeg allerede har sagt — enhver kan undersøge det paa indeværende Aars Finansbudget —, at Udgifterne nu er oppe ved ca. 600 000 Kr., og Udgifterne har en Tendens til Stigning, fordi der foreligger en hel Del Opgaver, som vi ikke kan vise til Side. Der blev af Ordførerne nævnt store Opmaalingsarbejder baade her i Landet og i vor nordlige Koloni Grønland. Det forekommer mig derfor berettiget, at Staten faar nogen Indtægt paa dette Omraade. Hidtil har det altsaa været saaledes, at Staten har haft disse meget store Udgifter til Opmaalingsarbejder, men at nogle ganske enkelte Privatpersoner og Firmaer har benyttet det store og kostbare Opmaalingsmateriale og derigennem skaffet sig en meget betydelig Indtægt. Fra disse sidste er der jo ogsaa rettet Henvendelser til Udvalget om at blive fri for denne Lov, og det gav Anledning til, at der fremkom ret karakteristiske Eksempler. Lad mig saaledes nævne, at der var Tale om et Kort, hvis Fremstillingspris for vedkommende Privatperson var 30 Ø., og denne gjorde gældende, at Afgiften paa dette Kort vilde blive 48 Ø. Det er rigtigt, men han har bare glemt at tilføje, hvor stor Udsalgsprisen er for dette Kort. Den skal jeg tilføje, den er 3 Kr. 50 Ø. Man skulde egentlig synes, at selv om der blev lagt en Stempelafgift af 48 Ø. til de 30 Ø., vilde der være tilstrækkelig Margin til, at vedkommende fremdeles kunde sælge Kortet til 3 Kr. 50 Ø. i Detail. Jeg synes ikke, at dette Kort for Afgiftens Skyld behøvede at koste mere. Og der var en Række andre grelle Eksempler, hvoraf det fremgik, at Fremstillingsprisen i mange Tilfælde næsten er Nul, fordi man

ganske gratis kan benytte Statens Grundmateriale.

Jeg vil bestemt hævde, at det er en særdeles moderat Stempelafgift, der her paalægges, og derfor maa jeg naturligvis ogsaa gaa imod Ændringsforslaget under Nr. 2, der er stillet af de to konservative Medlemmer, og hvorefter Afgiften skulde sættes ned til det halve. Vi har netop i høj Grad været interesserede i, at vi, da det er en ny Lovgivning, vi her gaar ind for, sætter saa moderate Afgifter som overhovedet muligt, men jeg vil mene, at skulde man gaa ind paa Ændringsforslag Nr. 2, hvorved Afgiften sættes ned til det halve, vilde Loven i det hele blive ret betydningsløs.

Ændringsforslag Nr. 3 af det samme Mindretal gaar ud paa, at Afgiften skal erlægges af Producenten i Stedet for af Udgifteren. Jeg tror, at det vil være meget uheldigt. Vi maa jo huske paa, at der ogsaa kommer i alt Fald enkelte Kort fra Udlandet, og det vil derfor i alle Tilfælde være absolut det enkleste og simpleste, at det bliver Udgifteren, der erlægger Stempelafgiften. Naar vi paa det Omraade bibeholder Lovforslagets Bestemmelser, giver det ogsaa Anledning til, at vedkommende kan faa Frilager, men hvis Ændringsforslaget blev vedtaget, skulde Afgiften af hele det trykte Oplag straks betales ved Afleveringen fra Trykkeri til Frilager, og jeg tror, at det i høj Grad vilde blive en Gene for det paagældende Erhverv. Jeg finder det i Virkeligheden ogsaa ganske urimeligt, at de Kort, der allerede er trykt nu ved Lovens Ikrafttræden, paa denne Maade fuldstændig kunde slippe fri.

Ændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa, at med Hensyn til Kort, der kommer fra Udlandet, skulde Toldvæsenet berigtige Stempelafgiften. Jeg mener ikke, det vilde være rigtigt. Vi har forhørt gennem Finansministeriet, hvorvidt Toldvæsenet kunde være i Stand dertil. Det kan det vel i og for sig nok, men det raader i alt Fald ikke over fornøden Plads til foretage den i Loven paabudte Stempling, og jeg maa holde for, at det simpleste vil være baade for de indenlandske og udenlandske Korts Vedkommende, at det bliver Udgifteren, som berigtiger denne Stempelafgift.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 6, maa jeg ogsaa mene, at det vil være særdeles uheldigt at vedtage det. — Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 7 mener jeg, at Lovforslagets Bestemmelser maa opretholdes.